

Pärnu maavanem Toomas Kivimägi peab parimaks meelelahutuseks sporti. Tema uusim kirg on golf, mille õigeid lööke saab ka kodumurul harjutada.

Koduõue ja koduaeda väärtustab maavanem aina enam. Eriti uhke on ta enda poogitud õunapuude üle.

Kuigi maavanem maja ise ei ehitanud, sai ehitamine kodu planeerimise ja valmimise käigus koguni nii armsaks, et kui teist korda antaks amet valida, siis valiks ta ehitaja kutse. Nii ehitaski mees eelmisel aastal kodukrundile oma kätega suvemajakese. Siiski on ka maavanema töö piisavalt paeluv, miks muidu püsib Toomas Kivimägi selles ametis juba 15 aastat. “Minu ambitsioon on minna erru taasiseseisvunud Eesti esimese ja viimase maavanemana,” naerab 1993. aastast Pärnu maakonda juhtiv Toomas Kivimägi.

Terve elu Pärnumaal elanud 45aastane maavanem ostis rannäärsele Tulbi tänavale krundi 2001. aastal Pärnu linnalt. “Avaliku enampakkumise korras,” rõhutab ta. Õigemini on Pärnu linn krundi omanik edasi ja Toomasel on vaid hoonestusõigus. Nüüd kahetseb ta muidugi, et maatükki ära ei ostnud, sest selle hind on vahepeal kahekordistunud.

Rannapiirkonna kasuks rääkis tõsiasi, et kesklinn on lähedal ja jala pääseb nii teatrisse, tööle kui ka randa. Pärnakatele tüüpilise paradoksina ei käi maavanem suvel Pärnu rannas, vaid eelistab Valgeranna golfiväljakut. Tegelikult ei meeldi talle üldse päikese käes passiivselt lesida. “Minu rand on koduaias,” naerab ta. 663ruutmeetrisel krundil on mees eriti uhke mullu enda poogitud õunapuude üle. Kodumurul saab vajadusel ka golfilööke harjutada, sest parimaks meelelahutuseks peab Toomas sporti. Ta mängib ka võrkpalli, korvpalli, tennist ja *bowling*’ut. Tennismängimiseks ei pea kaugele minema, väljak on otse maja taga.

Kui Toomas Kivimägi hoonestusõiguse ostis, oli krundi ümber tühi plats. Nüüd on kinnisvaraarendajad magusa piirkonna täis ehitanud. Toomas on sellega harjunud. “Iga uus maja häirib ja iga uus silmapaar vähendab privaatsust. Aga linnakeskkond on linnakeskkond.”

Majas on kõige tähtsam funktsionaalsus. Siin ei ole midagi elitaarset, mullivannist rääkimata. “Kuna raha palju ei olnud ja iga ruutmeeter ehitust maksis 10 000–15 000 krooni, siis arutlesin